

POSTANOWIENIE

Dnia 16 kwietnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **I. P.**,
skazanego za czyn z art. 258 § 3 k.k. i inne,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 16 kwietnia 2021 r.,
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego
w (...) z dnia 3 września 2019 r., sygn. akt II AKa (...), zmieniającego w części
wyrok Sądu Okręgowego w R. z dnia 14 grudnia 2017 r., sygn. akt II K (...),
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*,

p o s t a n o w i ł
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 14 grudnia 2017 r., sygn. akt II K (...), Sąd Okręgowy w R. uznał I. P. za winnego popełnienia szeregu czynów, zakwalifikowanych jako przestępstwa:

- z art. 258 § 3 k.k., za które wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności (pkt I);
- z art. 9 § 1 k.k.s. w zw. z art. 63 § 2 k.k.s. w zb. z art. 86 § 1 i 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 k.k.s., za które wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności oraz 720 stawek dziennych grzywny, ustalając wartość jednej stawki na kwotę 100 zł (pkt II);
- z art. 299 § 1 k.k. (trzy czyny), za które przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności (pkt III);
- art. 258 § 3 k.k., za które wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności (pkt IV);

- z art. 9 § 1 k.k.s. w zw. z art. 63 § 2 k.k.s. w zb. z art. 86 § 1 i 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 k.k.s., za które wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności oraz 360 stawek dziennych grzywny, ustalając wartość jednej stawki na kwotę 100 zł (pkt V). W pkt VI wyroku Sąd Okręgowy orzeczone wyżej kary pozbawienia wolności i grzywny połączył i orzekł wobec I. P. karę łączną 3 lat pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 950 stawek dziennych, ustalając wartość jednej stawki na kwotę 100 zł.

Po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez m.in. obrońców oskarżonego I. P., wyrokiem z dnia 3 września 2019 r., sygn. akt II AKa (...), Sąd Apelacyjny w (...) ww. wyrok częściowo zmienił dokonując korekty opisów czynów przypisanych oskarżonemu w pkt II i V, jak również ich kwalifikacji prawnej (pkt I ppkt 1a i 1b). W pkt I ppkt 3a uchylił orzeczenie w części dotyczącej kary łącznej. W pkt I ppkt 3b Sąd odwoławczy zmodyfikował rozstrzygnięcie zawarte w pkt III wyroku, dokonując zmiany kwalifikacji prawnej czynów przypisanych oskarżonemu. W pkt I ppkt 3c Sąd II instancji połączył wymierzone kary pozbawienia wolności i orzekł wobec I. P. karę 3 lat pozbawienia wolności. W pkt II Sąd Apelacyjny zaskarżony wyrok w pozostałej części utrzymał w mocy.

Wyrok Sądu odwoławczego został zaskarżony kasacjami obrońców skazanego. W jednej z kasacji został sformułowany także wniosek o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku. Obrońca uzasadniając swoje stanowisko podniósł, że „niezwłoczne wprowadzenie orzeczenia do wykonania spowoduje niepowetowaną szkodę dla skazanego. Wszak rozpoczęcie odbywania kary pozbawienia wolności w przypadku ewentualnego uwzględnienia kasacji nie przywróci skazanemu utraconej wolności i czasu spędzonego w warunkach izolacji penitencjarnej”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Co prawda z samej treści art. 532 § 1 k.p.k. nie wynikają przesłanki wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją wyroku, jednak w orzecznictwie słusznie przyjmuje się, że Sąd Najwyższy może skorzystać z tej instytucji wyłącznie w wyjątkowych przypadkach. Za podjęciem takiej decyzji muszą przemawiać:

bardzo wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji, nietrafność merytoryczna wyroku oraz ustalenie, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (por. m.in.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 września 1998 r., II KKN 178/98; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 września 1998 r., II KKN 262/98; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2018 r., II KK 184/18). Trzeba bowiem mieć na względzie, że regułą jest wykonalność prawomocnego wyroku (art. 9 § 2 k.k.w.), zaś wstrzymanie jego wykonania – wyjątkiem.

Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą w tej sprawie wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Dodać należy, że decyzja w tym względzie nie przesądza ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji od prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 3 września 2019 r., wniesionych przez obrońców skazanego I. P..

W tym stanie rzeczy należało orzec jak w sentencji postanowienia.